

ДЕЛИМИЧНИ СПИСАК: СЛАВНИХ, УГЛЕДНИХ, ПОЗНАТИХ МОКРИНЧАНА И ОНИХ КОЈИ СУ РАДИЛИ У И О МОКРИНУ

А

Адамов Миливоја и Јелене Душан „поп Душа“ (9/22. окт. 1906 - 1975), свештеник у Мокрину, угледник на пољу: вере, спорта, физичке културе...,
Адамов Душана и Будинке Петар – Пера поп Душин (14. нов. 1930 – 23. јул 1995), доктор медицине са специјализацијом медицине рада, велики дародавац Мокринског музеја,
Адамов Радована Драгољуб (1927 - 1996), др медицине, специјалиста за кардиоваскуларне болести. Године 1965. уграђује први „расетекер“ у Србији,
Адамов Рада (1896 – 1966), проф. историје
Адамов Милана (Миливоја) и Смиље, рођ, Чобанов, Маринко (5. окт. 1931 – **Београд, 28. децембар 2016**), завршио је приватно Гимназију у Београду, Савезну пилотски школу у Руми 1949. год. (4. класа) а 1951. год. борбену обуку. Наставник летења у Београду 1952 – 1961. год. Од 1951 – 1991. год., када одлази у пензију, је у ЈАТ – у управљајући авионима: ДЦ – 3, Конвер, ДЦ – 9, Боинг – 727 и ДЦ – 10 цамбо на интерконтиненталним летовима,
Алваџин Милана и Марије Драгутин – Драга (Мокрин 2. септ. 1935 -), дипломирани правник, привредник, генерални директор Интерсервиса у Новом Саду,
Армацки Душана и Миле, рођ. Пејаков, Велинка – Баба тета (1901 -), власница парног купатила и базена, где су многи Мокринчани научили пливати,
Арновљевић Нестора Димитрије (1818 - 1873), један од највреднијих и најугледнијих свештеника, писац, председник црквено-школског одбора у Мокрину 1870. год.,
Арновљевић Војислав (1895 - 1989), академик, проф. др, кардиолог светског гласа,
Арновљевић Димитрија Светозар (1849 - 1926), др медицине, песник, живео је још у Бугарској и у Врњачкој Бањи саградио вилу „Надежда“ (Сан). Синови су му били такође лекари у Вр. Бањи,...

Антић Николе и Христине – Тене Ненко (Босилеград 6/19. авг. 1904 – Панчево 20. нов. 1959), учитељ у: Вишњићеву (данас Банатско), Мокрину и Панчеву. Са супругом Меланијом 1907 – 2007) изродили су троје деце: Мирослава – песника, Мирјану, удату Матејић (1935 – 1998) – архитекту и Јелену удату Ротар (1946 -) – професорку енглеског језика,
Антић Ненка и Меланије Мирослав (Мокрин 14. март 1932 – Нови Сад 24. јун 1986), песник, сликар, новинар, филмски стваралац,
Алексић Јована и Ане Никола (Бечеј 1808 – Арад 1. јан. 1873), славни сликар који је у Мокрину урадио десет слика великог формата за мокрински Храм после Буне (око 1853-57) и десетак портрета угледних људи (Исидор пл. Риђички, Максим Новаков, Нова Тешин, Димитрије Арновљевић, Симеон Бадрљица (Нар. музеј у Кикинди), Звекићи (три, Зака, Ана и кћерка Драгиња, чувају се у Музеју Срема у Ср. Митровици), Кирич (два, Александар и Јана),
Ацин, рођ. Бугарчић Живана и ? Живка 91(1925 . 8- мај 2016), велики дародавац Мокринског музеја,

Б

Бадрљица Василиа и Јулијане Симеон (1831 - 1865), командант 12. комп. 2. баталиона у чину народног подпоручника (над 210 војника) Окружја великокикиндског и Срба Мокринчана за време Буне 1849. год, општински благајник,
Бадрљица Василиа и Јулијане Павле - Палчика (1833-1919), кнез варошице Мокрин, дугогодишњи управитељ Мокринске штедионице, јавна и политичка личност,
Бадрљица Радована и Софије Василије (1851 – 1934), кнез варошице Мокрин, управитељ Народне штедионице,
Бадрљица Милана и Данице Урош (9. дец. 1906 – 1947), један од оснивача СК „Делија“, начелник Соколског друштва, општински бележник у Мокрину,
Бадрљица Светозара и Марије – Маре Паја - Пајица (27. мај 1908 – 19. мај 1977), земљорадник, Делијаш, Соко – коњаник, виртуоз на виолини, председник српског црквеног

певачког друштва у Мокрину пре и после Другог св. рата, члан Хора Срба избеглица у Београду под управом славног Светолика Пашћана, песник, вајар,...

Бадрљица Паје и Милице Драгољуб (28. мај 1947 -), професор физичке културе, играч рукомета у: Мокрину, Београду, Руми, Трстенику и Кикинди, рукометни тренер, радио је у: Трстенику, Кикинди и Мокрину, управитељ ХТГМ (ССШ) „Милош Црњански“ у Кикинди (2001-2006) и ОШ „Васа Стајић“ у Мокрину (2010 - 2014), новинар, оснивач Мокринског музеја, писао више књига из прошлости Мокрина и околине, сарадник ПЧЕС-е, посланик у СО Кикинда (1993 - 2004), један од оснивача Мокринских васкршњих свечаности и водитељ Светског првенства (1991 - 2016), сарадник Гласника Историјског архива у Кик. (ИАКи) ATTENDITE, један од оснивача и први председник Кик. певачког друштва „Корнелије Станковић“ 1998. год.,...

Бадрљица Ненада и Велинке Радован (25. јун 1930 – 1993), завршио је Војну поморску академију у **Дивуљама** и Економски факултет, дуго је радио у Научном институту Винча. **Радио је и у кикинској Ливници,...**

Бадрљица Исидора Василије – Васика (29. дец. 1933 -), завршио је Технолошко – металуршки факултет у Београду, радио је у ХИП-у „Петрохемија“ у Панчеву, члан Ротари клуба у Београду,

Бадрљица Родољуба и Загорке Слободан – Брушко (10. март 1943 -), лекар, докторат наука одбранио је у Тибингену (Немачка) а у светску науку је описао „Бадрљица рефлекс“,

Бадрљица Максе и Славне Војислав (9. нов. 1946 -), фудбалер који је оставио запажене успехе у прилепској Победи у Другој сав. лиги,

Бадрљица Јована и Олге Стојков - Љиљана (Милићев, рођена Стојков) (8. мај 1947 -), професор географије у Мокрину и Кикинди (**Техничка школа**), објавила је прву монографију Мокрина у оквиру Стручног испита на Природно-математичком факултету у Београду 1975. год.

Бајић Илије и Славице Драгољуб (Кикинда, 27. децембар 1984 -), дипломирао је на Рударско-геолошком факултету Универзитета у Београду 2008. год., Докторске студије је завршио са просечном оценом 10, а докторску дисертацију под називом „Фази оптимизација у хидродинамичкој анализи за потребе пројектовања система одбране од подземних вода“ одбранио је 26. јануара 2016. год. ...

Бајић Илије и Славице Сања (Кикинда, 15. април 1986 -), дипломирала је на Рударско – геолошком факултету Универзитета у Београду 2009. год., мастер студије је завршила на истом факултету 2011. год. у области заштите животне средине,...

Бајшански Жарка и Стане Вељко – Леца (1942 -), живи у САД, држава Флорида, негује српске народне игре,

Бајшански, уд. Варадинчев, Јованка (1957 -), Природно-математички факултет у Београду, туристички радник, модни креатор,

Бајшански Миливој – Али Бонго (15. децембар 1970 -), мађионичар, на првом југослов. Конгресу мађионичарства „ЈУ Беомагик“ 2001. год. одржаном у Београду 12 – 13. маја заузео је треће место. Недељу дана касније на Међународном такмичењу одржаном у Сомбору, заузео је високо треће место,...(Извор: Маленица – Али Бонго, Мокр. новине, 30. јун 2001. год., стр. 15),

Бајић Чедомир (1931 -2007), учитељ, дугогодишњи управитељ ОШ „Ђура Јакшић“ у Кикинди,

Батинић Драган „Драган Поп Драган“, „Гумени“ (1959 -), новинар у **Кикинди, Радио Кикинди, главни уредник листа за књижевност, уметност и културу ХЕКЕИДА, Кикинда (Извор: бр. 5. 2005. год.),** песник,

Белош(евић) Илије и Босиљке Обрад 58 (1928 – 20. јануар 1986), међународни кошаркашки судија који је судио на највећим светским надметањима, 2007. год. се његово име налази у ФИБА – иној Кући славних у друштву највећих у свету и код нас, (Извор: Политика, 28. авг. 2016. год., стр.18),

Белош Ђурице и Катице Аница уд. Дивнић (9. мај 1940 -), васпитач, више пута награђивана у Београду признањима за рад у струци, песник,

Белошевић Обрада и Оливере Илија (1972 -), међународни кошаркашки судија, који је, као и отац Обрад, судио на највећим светским надметањима (Евролига, Европска и Светска првенства, Олимпијске игре (Рио де Жанеиро 2016. год. утакмица за 3. место Шпанија – Аустралија,...),

Брдарић Жарка и Софије Радивој (24. мај 1932 -), проф. др, фармацеут, редовни професор универзитета на Факултету за физичку културу и спорт у Новом Саду и Београду, виши научни сарадник Института за спортску медицину у Београду, саветник УЕФЕ за допинг у спорту,...

Брдарић Жарка и Софије Велимир (3. окт. 1930 – 25. јан. 1990), проф. историје у Црепаји и Београду. Радио је у Архиву ЦК у Београду, ...

Брдарић Петра Оливера (16. дец. 1960 -), сликар конзерватор, конзерватор саветник, виши стручни сарадник, ради у Покрајинском заводу за заштиту споменика културе (Петроварадин),...

Бугарчић Лазара и Хелене Влатко - Александар - Хелмут (3. фебр. 1931 – Хамбург 4. окт. 2002), проф. др инж. на Берлинском универзитету, специјалиста за локомотиве подземне железнице (Берлин, Бон, Хелсинки, Лисабон...), несебично је помагао Мокринчанима у току ратова 90 -тих год.,

Бирдић Кристифора и Ангелине Георгије – Ђура (10. авг. 1931– 1996), дугогодишњи проф. математике у кикиндској Гимназији и директор Хемијско технолошке и грађевинске школе,

Бошков Живојина Лимбахтер Мирјана (1. април 1962-), професор разр. наставе, модна креаторка, костимограф,

Божин Стевана и Бојане Петар – Шонђар (12. авг. 1921 -), завршио Ветринарски фак, вет. Инспектор у Кикинди, спортски радник у Мокрину,

Боровац Милана и Ане Паја (1958 -), по мајци из рода Новаков Мокринчанин, дипл. архитекта, председник ОО ДС у Кикинди, председник ИО општине Кикинда,...

Благоић Јована и Драгиње Драгољуб (29. фебр. 1948 – **Кикинда, 13. фебруар 2017**), наставник физичке културе, рукометаш из најславнијих времена мокринског спорта, играч прволигашке екипе ФАП из Прибоја на Лиму, рукометни тренер у Мокрину,

Блажић Милован (1949 -), др медицине, републички посланик СПС – а и СРС – а у Скупштини Србије,

Блажић Бранислав (1956 -), др медицине, вишегодишњи посланик СРС – а и СНС – а у републичкој Скупштини Србије, министар,

Богосављев Милана и Јелене Лазар – Гиза (15, авг. 1933 – 23. дец. 2014), професор историје у Мокрину и Кикинди, спортски радник у рукомету, велики дародавац Мокринском музеју,

Бота Јелка (1959 -), песникиња,

Белош Немања (-), рукометни репрезентативац,

Бибер

Бренер Јохана и Марије Јозеф (28. септ. 1897 -), лекар у Мокрину, први који је имао између два св. рата Рентген апарат,

Бркљач Бранимир (-), „Кућа на Равном брегу“, TERRA PANONICA,

В

Васиљев Косте и Рахиле Александра (20. фебр. 1903 - **1984**), државна забавиља у Мокрину, рођена сестра Душана Васиљева, песника,...

Велемиров Владимира и Љубице Александар – Шандор (27. јан. 1881 - 25. април 1962), трговац, један од власника Великог млина, велики дародавац Храму СПЦ у Мокрину (Парохијска кућа у порти),

Вељин Милана и Анке Јован - Мокрински (28. септ. 1955 -), књижевник (афоризми, песме, приче...),

Вељин Алексе и Иванке, рођене Рацков из В. Кикинде - Лазар (Мокрин 31. окт. 1935 -), Мокринчанин по занимању крзнар који од 1965. година живи и ради у Копенхагену (Данска). Највећи дародавац Храма СПЦ у Мокрину и Мокринског музеја,

Воденичар Крсте и Паве Нада (Ратари код Параћина 29. дец. 1936 -), професор књижевности, новинар, врсни певач српских народних песама која је први пут певала у Мокрину на приредбама, где су јој родитељи, после Другог св. рата, били учитељи,..

Вртипрашки Велка Максим – Макса (1899 – 1981), завршио је Правни факултет у Прагу. Радио је у Битољу до 1938. год. а после тога као професор математике у београдској Трећој мушкој гимназији,

Вртипрашки Радован (1898 – 1977), адвокат у Вел. Кикинди,

Вртипрашки Васе и Миланке Радован (22. мај 1925 – 13. јануар 1995), др медицине, примаријус у област гинекологије (спец. акушер), сарадник „Јежа“, песник (издао је четири књиге песама), вредни сакупљач старих обичаја, речи и изрека,

Вртипрашки Богољуба и Љубице Радован - Уча – Калдар (Мокрин, 13. окт. 1936 - Нови Сад, о Митровдану 2000), **учитељ у Бан. Аранђелову**, врсни туристички водич, амбасадор и изузетни познавалац вредности Новог Сада,

Вукосављевић Милана и Латинке Сава (8. март 1914 – 24. јануар 1996), учитељ, из Змајева родом, радио у Мокрину за време Другог св. рата (1941 – 1944), диригент српског црквеног певачког друштва у Мокрину за време Другог св. рата, оснивач и дугогодишњи руководиоца Тамбурашког оркестра Радио Новог Сада, композитор,

Вујин Аврама Милан (-), адвокат,

Вујин Александар – Алекса (3. авг. 1908 – 10. март 2000), правник, судија Врховног суда Војводине,

Вујин М. Слободан – Бода (1935 -), спортиста (пливач, ватерполиста, донео је прву ватерполо лопту у Кикинду), дугогодишњи секретар Педагошке академије у Кикинди, песник, др Ашику Виталис написао је књигу о њему под насловом Спортски акорди једне младости,

Вујичић Мића (1979 -), дипломирани филолог. Аутор романа „Оштар старт“ и збирке прича „Рођење на дах“. Новинар рубрике за културу недељника НИН и четири године члан жирија који додељује Нинову награду. Вишегодишњи сценариста приредбе Меморијал „Мирослав Антић“...

Вуловић Миле Владислав (Пријепоље, 24. авг. 1963 – Београд 19. јан. 2005), завршио је Богословију у Београду и у Русији, протођакон у Кикинди, одржао је одлично предавање у Великој дворани СО Кикинда 23. дец. 2003. год. под насловом Мокрински крст, први вероучитељ у кикиндским школама 2001. год., одржао је велики број предавања, радио и ТВ прилога о вери, написао је велики број чланака, главни оснивач Кик. певачког друштва „Корнелије Станковић“...

Вуков Боривој (1929 - 2010), рвач светског значаја (Живео је у Мокрину код Јесића „Ћинђулових“ а Тане о томе зна више), светски првак (1963), на светским првенствима освојио је четири бронзане медаље (1950., 1953., 1955. и 1958. год.), учесник Ол. игара, 14 пута првак Државе, професор Војне гимназије и Војне академије, (Др Миливоје Дошеновић, Н. Сад, 2012. год, Велики илустр. лексикон свих спортова, стр. 345)...

Г

Гавриловић Стеван (1880 -), учитељ, диригент Певачког друштва после Првог св. рата, Гавриловић Стевана Милан (15. нов. 1918 – Кикинда 3. мај 2002), учитељ у Мокрину и Меленцима, у Радио станици Зрењанин је био уредник програма и директор, руководиоца и организатор културних друштава, композитор,

Гајић Славица (-), етнолог у кикиндском Музеју, обрађивала је: обичаје, грнчарију, народна јела у Мокрину, дародавац Мокринском музеју,..

Галат Нада (1932 - 2009), учитељица у Добановцима. Написала је више књига: Народ још приповеда, Глас који врата отвара, Реља крилатица,

Галић Пане Бојана (1946 -), дипломирана правница, др правних наука, проф.

Университета у Београду,

Грађин Новака удата Станојев Аница (**Мокрин, 8. март 1921 -**), Соколица, позната соло певачица народних песама и чланица у више хорова у Мокрину, Београду и САД, велики дародавац мокринског Храма и Музеја,

Гаврилов Маринка, удата Жупански, Душанка (7. фебр. 1957 -), завршила је ПМФ у Београду (Метеорологија) и одбранила докторску тезу у Београду. Предаје на Универзитету државе Колорадо (ColoradoStateUniversity) у САД, ...

Гаврилов Језде и Драгиње - Данило (2. јан. 1940 - удавио се у Кикинди 1958), ученик кик. Гимназије, одлични рукометни голман прве генерације у Мокрину,

Галешев Слободан (1950 -), државни репрезентативац у одбојци, тренер више одбојкашких екипа у Држави (Нови Сад, Крагујевац, ...),

Голић Александра и Зорице Мита (1. мај 1954 - 2008), књижевник и песник који је објавио више књига, дугогодишњу уредник Меморијала у част Мике Антића у Мокрину,

Гирић Милорад (Београд 1930 – Кикинда 14. дец. 2011), археолог, више од три деценије налазио се на челу кикиндског Музеја, истраживао је некрополу из неолита и ранобронзаног времена (Мокринска култура) заједно са Смитсоновим институтом у Вашингтону и објавио два тома Мокрин I - II на српском и енглеском језику, обогатио је фондове великим бројем прилога из Мокрина. У Мокрину је приређено књижевно вече 2013. год. у његову част,

Голушин Жарка Рајко (1934 -), свештеник, протојереј ставрофор родом из Драгутинова (Ново Милошево), дугогодишњи свештеник и старешина Храма у Мокрину,

Голић Недељко (19.. -), радиоаматер,

Грастић Стојан (26. јануар 1928 -), мокринског порекла, боксер, боксерски тренер, боксерски судија, који је својим дугогодишњим радом оставио неизбрисиве трагове у Кикинди, добитник високих награда Кикинде и Војводине,...

Грујић, Марка и Радмиле Снежана, рођена Грабеж (1957 -), дипломирани фармацеут, власник угледне лабораторије у Кикинди,

Грујић Мирослав (20. јул 1977 -), по мајци Мокринчанин, дипл. проф. географије у ОШ „Свети Сава“ и гимназији „Душан Васиљев“ у Кикинди, дипломирао је на Природно – математичком факултету у Новом Саду (Деп. за географију ...) 2003. год., објавио је мастер рад 2015. год., под насловом: „Географски проблеми Мокрина“,

Граховац Спасоје (193. -), проф. др, песник, књижевник, дир. Педагошке академије у Кикинди, члан МАНУ, **објавио је више чланака у којима описује вредности Мокринчана и Мокрина,...**

Д

Давидовић Јована и Марије Лука (Тараш 1817 - Мокрин 1870), учитељ у Мокрину од 1845. год. сакупљач песама које су се у његово време певале, које је сакупио у песмарицу у којој је краснописом записао 268 песама (чува се у кикиндском Музеју),

Дероко Евжена и Анђелије Александар (1897 - 1998), по мајци Анђи Мокринчанин, један од 1300 каплара у Првом св. рату, ратни авијатичар, архитекта, академик, проф. Архитектонског факултета у Београду,

Демид ? и Косане Лазар (12. септ. 1912 – 13. април 1995), надзорник пруге у Кикинди, дугогодишњи сарадник Црвеног крста, председник ЖАК – а,

Деспотов Милош (1948 -), машински техничар, истраживач прошлости Мокрина и околине, издао је четири броја часописа за историју Ђукошин 1999. год., урадио је Мокрински српски именованослов 1757 – 1817. год., изд. 2013. год.,

Дилбер Григориа Стефан (1792 – 28. јан. 1867), глумац код Јоакима Вујића у првој позоришној претстави у Срба „Крешталица или Папагај“ 1813. год. у Пешти, инж. землемер,

Дилбер Стефана Јован (**Вел. Кикинда 1834 – Вел. Градиште 1901**), апотекар, оснивач Српског апотекарског друштва и први његов председник (1879),

Дилбер Исе и Данице Симеон (8. фебр. 1921 -), свештеник, службовао је у: Црној Бари, Мокрину, Српском Крстуру и Кикинди где је био архијерејски намесник,

Дилбер(овић) Александра Вера (1934 -), доктор наука у области филологије. Живи у Констанци (Румунија),
 Дима Константина Јован (1853 -), сликар портрета,
 Дима Константина Душан (1853 -), доктор медицине у Руми,
 Димитријевић Велимира и Мирјане Душан (Стари Футог 2. фебр. 1930 -), завршио је Грађевински факултет, одсек за нискоградњу у Београду. Као стипендиста сарајевског Електропројекта, потоњег Енергоинвеста, радио је на пројектима далековода. Дуго је радио у Ираку, где је његово Предузеће изградио око 3.500 км далековода. Тамо је доживео несрећу на градилишту, што га је приморало на дуготрајно лечење.
 Димитријевић Велимира и Мирјане Сениша (Стари Футог 20. јул 1931 – Београд 3. мај 1986), грађевински инжењер за ниску градњу, отац му је био шеф Железничке станице у Мокрину. Сениша је у детињству изгубио слух а као студент је добио плућну болест. Великим залагањем завршава Грађевински факултет у Београду. Био је гимнастичар и МК у шаху. У Заводу за пројектовање и конструисање, у оквиру Рударског института напредовао је до вишег стручног сарадника,
 Добросављевић Биљана уд. Бијелић (1978 -), пливачица, вишеструка државна првакиња и рекордерка у пливању и брзинском рођењу, пливачки тренер,
 Добросављевић Васа (15. мај 1925 – 16. фебр. 2006), новинар новосадско „Дневника“, покрајински секретар за информације,
 Дражић Александар (1890 – Кик. 1970), бележник, уредник бечкеречке „Слоге“, секретар и члан хора певачког друштва „Гусле“, секретар Црвеног крста и Српске читаонице,
 Дражић Војислава Хаци Георгије – Ђура (12. јан. 1907 – Београд 25. јул 1971), свештеник, протојереј, службовао је у: Ечки, Меленцима, Белој Цркви и Великој Кикинди. Водио је црквене хорова. Посетио је Христов гроб у Јерусалиму 1961. године. Кћерка је даровала Мокринском музеју део његових нотних партитура,
 Дражић Војислава Исак (23. јан. 1914 – Београд 8. април 1982), завршио је Правни факултет у Београда пре Рата и Филозофски факултет у Београду после Рата, професор у Н. Кнежевцу и Кикинди, дугогодишњи угледни адвокат у Кикинди (1954 – 1980),
 Дражић Ивана Меланија (3. март 1931 – Београд 17. март 1998), проф. немачког језика, предавала је у београдском Центру за стране језике. Својом марљивошћу и преданошћу заслужила је част да је учила супруге страних дипломата у Београду српском језику, била водич и пропагатор наших: вредности, вере, културе и језика,
 Дражић Живе Станимир 76(1935 - 2.март 2011), завршио је Економски факултет у Београду, радио у Мокрину и Кикинди, фотограф – хроничар мокринског рукометног спорта,
 Дражић Ж. Радован - Ђипа (6. март 1951 - погинуо у саобр. несрећи јан. 1997), државни репрезентативац у рукомету за коју је одиграо 48 утакмица, учесник Светског првенства у Данској (4. место), Медитеранских игара у Алжиру и Сплиту (1979. год. где је освајао златне медаље),
 Дудић Рада „Чатар“ (-), виртуоз на гајдама,
 Дудић Исак (21. авг. 1934 – 22. дец. 2010), дипл. машински инжењер, атлетичар дугопругаш, учесник трка у: Кикинди, Београду, Љубљани,...
 Думитров Петра и Бранке Горан – Дата (14. септ. 1966 -), кнез варошице Мокрин 2005 – 2015. год., приватни предузетник, политичар, спортиста, у тешким временима се изборио за велики број пројеката за добробит Мокрина,...

Ђ

Ђуканов Тоше и Драге Александар Алекса (22. март 1921 - 2009), славни и угледни наставник физичког васпитања у мокринској ОШ „Васа Стајић“, рукометни тренер,
 Ђуканов(ић) С. Драгослав (1935 -), проф. др, редовни професор Стоматолошког фак. у Београду, подпредседник Светске организације професора стоматологије (Буенос Аирес 1987. год.), вишегодишњи председник Научног комитета Светске стоматолошке федерације (FDI),
 Ђукин Стојана и Милеве Младен (30. окт. 1897 – 10. дец. 1964), проф. историје и директор кикиндске Гимназије, професор Друге Гимназије у Земуну и директор Прве мушке

београдске гимназије (1947-1949), оснивач Средње библиотекарске школе, истакнути јавни и културни радник. Члан је био: Соколског друштва, Јадранске страже, Друштва „Гусле“, Четничке орг., Ционистичке орг. (све у В. Кикинди), масонске ложе „Војводина“ у Петровграду, од 1952. год. до пензионисања радио је у Министарству просвете,...

Ђукин Младена и Невенке, рођене Бадрљица, Радивој (16. авг. 1924 – Београд, 18. јун 2004), проф. српског језика у гимназији, метеоролог, филмски стваралац (асистент редитеља, уметнички директор филмског предузећа, сценариста и редитељ наставних филмова). Троструки добровољац (Као млади Соко у Вел. Кикинди стигао је до Крагујевца у Априлском рату 1941. год., од октобра 1944 - јануара 1947. год. и у војсци Републике српске 1993. год. Члан најужег руководства Сокола Југославије после обнављања рада 1992. год., велики дародавац Мокринског музеја,

Ђукин Младена и Невенке уд. Ранчић Зорка (1926 - 1984), инжењер, др наука, ванредни професор Факултета техничких наука у Новом Саду,

Ђуканов Павле (Мокрин - Шурјан, априла 1941), мокринског порекла, општински подбележник у Шупљаји, као резервни официр Југословенске војске погинуо је код Шурјана борећи се против немаца. У борби је уништио шест непријатељских тенкова (Изјава Ђуре Крстина и сина му Милана), ...

Ђуканов Павла и Јелене, рођ. Поповић, Милан (Шупљаја, данас Крајишник 22. фебруар 1934 -). Завршио је Гимназију у Зрењанину 1952. год. а затим Филозофски факултет – историјска група, Београдског универзитета, где је дипломирао 1959. год. Радио је у Основној школи у Јаши Томићу (1959 – 1963), када прелази у Историјски архив у Зрењанину. После шест месеци је постављен за управника, где остаје до краја 1980. год. Од 1987. год. је добио звање архивског саветника а од 20. априла 1993. год. је поново директор Ист. архива у Зрењанину. Објавио је: 12 радова (књиге, монографије) из историје, 56 написа (фељтона) за лист Зрењанин, 6 радова из архивистичке струке,...(Извор: Животопис – Биографија за Завичајно одељење Библиотеке у Зрењ. од 5. маја 1995),...

Ђуканов Ђура (19. јан. 1956 – мај 2000), књижевник,

Ђурица Рајко (-), новинар,

Е

Еремић пл. Паја (1844 - убијен у Вел. Кикинди 5. јан. 1904), банкар, посланик Мокрина и Велике Кикинде на Угарском сабору, његов портрет је пронађен у Мокрину и дарован Мокринском музеју,

Ж

Живановић Данила и Даринке, рођене Ковачев, Сања (-), проф. Универзитета, Мајами, САД,

Живановић Сава (22. јун 1967 -), завршио је Филозофски факултет у Н. Саду, књижничар на истом Факултету. Приредио је изложбе, значајне за нашу повест, дародавац Мокринског музеја...

З

Зарић Косте и Кузманије (Десанка), рођ. Станчић Бранислав (1949 – Кикинда, 1. нов. 2016), дипл. правник, адвокат, гајдаш, политичар, врсни чувар народних обичаја,...

Завишић Војина и Барбаре Слободан (21. август 1946 -), стонотенисер, стонотениски тренер у Кикинди, тениски тренер,

Зирамов Милана Милош (193 – 201.), Природно-математ. фак. у Београду (геодезија), геометар, дугогодишњи дир. Геодетске управе у Кикинди,

Зирамов Саве Љубомир (Нови Сад 17. фебр. 1940 – Нови Сад 10. јун 1995), завршио је физичку хемију на Природно-математичком факултету у Београду, професор физике у Кикинди (Гимназија, ЗСО), фотограф – хроничар, извидник, страдалник посттитоистичких чистки у Кикинди 1982/3. год. Кикиндском Народном музеју даровао је тридесет фото-албума,

Зорић Луке и Милке Милан (20. окт. 1948 – 27. јан. 1999), завршио је Саобраћајну школу у Београду, смер железнички и ванредно Факултет физичке културе, одсек спорт и рекреација, фудбалер у омладинској школи београдског Партизана и у прволигашкој екипи Црвенка, тренер,

Зубан Михаила и Текле Лазар (Меленци 11. март 1797 – 1850), учитељ, државни саветник у Књажевини Србији, пуковник и командант Окружја великокикиндског 1849. год., командант Срба у другој бици код Мокрина априла 1849. год., преводилац са француског језика, ...

Зрнић Димитрије (17. јул 1919 – Кикинда 3. март 1998), др медицине, специјалиста спортске медицине, који је радио у Кикинди, оснивач је Медицине рада и диспанзера спортске медицине, за допринос развоју спорта и спортске медицине вишеструко је награђиван високим признањима,

Зрнић Димитрија и Вере Марко (1957 -), доктор медицине, специјалиста кардиолог,

Зрнић Димитрија и Вере Зорана – Лола (1962 -), апотекар, стонотенисерка, члан тима из Кикинде који је освојио последњу титулу првака Југославије 1991. год.,

Зрнић Јован „Жогац“ (1950 - нов. 2015), радник на железници, сликар,

И

Ибрајтер Драгољуба и Зорке, рођ. Лешановић, Богдан – Тане (17. фебр. 1940 -), дугогодишњи новинар београдског листа „Политика“, сликар, хроничар свога времена, издао је више књига својих објављених чланака (Око коњско чакарасто, Штука на рингишпилу, Мокринске вршалице, Делија – Банатски Уругвај, ...),

Ибрајтер Богдана Бојана удата Газибара (23. окт. 1976 -), историчар уметности која је написала прилог за књигу Српска православна црква у Мокрину (2005), под насловом Монументалне слике Николе Алексића у мокринској Православној цркви,

Ибрајтер Лазара и Катице Даринка, удата Станимировић, (23. дец. 1930 – Београд 2. фебр. 2011), завршила је 1955. год. Фармацеутски факултет у Београду са средњом оценом 9,58. и исте године постављена за асистента приправника за предмет Броматологија. Напредовала је до редовног професора када је изабрана 1983. год. Поред успешно одбрањене докторске дисертације у сарадњи са сарадницима објавила је у земљи и иностранству 43 научна рада. Одговорно и успешно је обављала дужност продекана за наставу у мандатном времену од 1979 – 1981. год. проф. др на Фармацеутског фак. у Београду,

Ибрајтер Драгољуба и Руже Горан (1962 -), завршио је Филолошки фак. у Београду, група за филозофију, песник, драмски писац, потпредседник СО Зрењанин, директор позоришта „Тоша Јовановић“ у Зрењанину, уредник Фестивалског одбора на Стеријиним позорју у Н. Саду,

Иванчевић Милана и Деве Миле – Мића (Хргар код Бихаћа, 12. фебр. 1945 -), фудбалер из Б. В. Села, проф. ФК, директор ОШ „Ђура Јакшић“ у Кикинди 1997 – 2001. год., дугогодишњи тренер свих категорија у Мокрину а нарочито са млађим играчима. Издао је књигу о свом раду под насловом Шампиони банатске равнице (Кикинда, 2012),,

Илић Теодор Чешљар (1746 - 1793), сликар који је насликао икону Богородице (Винчанска, Бездинска) за Богородични трон 1774. год. и иконостас храма СПЦ у Мокрину 1782. год.

Ј

Јакшић Дионисија Ђура (1832 – 1878), песник, књижевник, сликар, добровољац у 12. компанији Другог великокикиндског баталиона (мокринској) 1849. год., у првој својој песничкој збирци „Првенчад“ испевао је потресну песму о свом школском и ратном другу Мокринчанину Емануилу Емилу Костовићу, који је тешко рањен у бици код Малог Иђоша и преминуо на Ђуриним рукама...

Јаконић ? и Катице („Кеза Маза“) Дионисије „Дина“ и „Дисо“ (12. маја 1933 – 2009), учитељ, инжењер и метеоролог. Радио је на Пештеру око пет деценија и заслужио уважавање као један од најпознатијих Пештераца. Измерио је најнижу температуру на тлу бивше Југославије у Карајукића Бунару од 39,4 Ц (21. јануар 2006).

Јанић Софрониа Душан (Мокрин 15. јун 1859 – Лондон 1933), бербери у Темишвару, Бечу, Лондону, драмски писац чији комади су му извођени у Лондону (Гавранов крик), преводилац дела српских писаца на енглески језик,
Јанић Георгије (Ђуре) и Круне Иван (21. март 1931 -) проф. др на Природно - математичком факултету у Новом Саду (физика), први послератни доктор физике у Војводини, (Опширније Биљана Јанић),
Јанић Љубомир (1944 -), адвокат, фудбалски судија (Живи у Зрењанину),
Јанић Живице и Јованке Биљана (11. окт. 1953 -), завршила је Правни факултет у Београду, истраживач обичаја у Мокрину, радила је Градском саобраћајном пред. у Новом Саду као шеф за правна и кадровска питања, дугогодишња активна чланица Завичајног клуба Мокринчана у Новом Саду,
Јанић Василија и Верице Тодор - Тошица (1968 -), проф. др на Пољопривредном факултету у Новом Саду,
Јанков Михаила - Мише и Катице, рођ. Дилбер, Драгомир (1945 -), завршио је Гимназију у Кикинди 1964. год. а Правни факултет у Београду 1968. год., адвокат у Новом Саду, објавио књигу о правном статусу Војводине под насловом Војводина, Пропадање једног региона, Подаци и чињенице (Нови Сад, 2005. год),
Јовић Живе и Емилије Видосава – Дудин, удата Поповић (24. мај 1901 - 1981), проф. српског језика, вредни сакупљач и истраживач етнографских и уметничких вредности, које је поклонила Музеју у Књажевцу. У београдском Етнографском музеју одржана је велика изложба радова брачног пара Светозара и Видосаве Поповић, Двопређе чарапе Тимока, Књажевац, новембра 1985, год. (каталог)...
Јовић Драган (22. окт. 1934 – 18. март 2001), завршио је Одсек за глуму на Академији за казалишну уметност у Загребу у класи професора Гавеле, глумац, позоришни редитељ у више позоришта Југославије а нарочито у Кикинди. Представе су му игране још у: Мађарској, Индији, Пакистану, Египту и Ираку. Добитник је више значајних награда, међу којима се истиче Стеријина...
Јовић Радован „Решпа“ (1933 -), дипл. инж. грађевинарства,
Јовић Мирка и Радојке Михаило (13. мај 1939 -), ветеринар и доктор наука, славни рукометаш, као врхунски ветеринар постигао је светске резултате у мокринској свињогојској фарми, произвођач воћа, вина, ракије,
Јолић Николе и Љубице Катица – Каћа (1935 - 1987), књижничар у Мокрину,
Јовановић Будимира и Симеоне Божидар (23. фебр. 1934 -), рвач, репрезентативац Словеније, међународни рвачки судија који је наступао на великом броју европских, светских такмичења, живи у Љубљани,
Јовановић Милорада и Вукосаве Петар – „Лончар“ 81(6. окт. 1938 – Кикинда, 3. март 2019), велики дародавац грнчарских производа радње његовог оца Мокринском и кикиндском Музеја,
Јоксимовић Александар (Кикинда 1981 -), сликар, мултимедијални уметник. Дипломирао је сликарство на факултету ликовних уметности у Београду 2006. год. и докторирао дигиталну уметност на интердисциплинарним студијима Универзитета уметности у Београду 2012. год. Предаје ликовну уметност у мокринској ОШ „Васа Стајић“ од 2013. год. Излаже од 2003. год. у Србији и иностранству (Босна и Херцеговина, Словенија, Финска, Грчка,...)

К

Караћ Милан (195. -), дугогодишњи директор Јавног комуналног предузећа у Кикинди,
Кецић Стевана и Љубице Јездимир (23. март 1932 – 200.), новинар, дописник новосадског Дневника, апотекар, примаријус, радио је у: Алексинцу, Новом Пазару а најдуже је радио у Зворнику. Радио је још у: Кикинди, Новом Кнежевцу и Сремској Митровици. Написао је књигу „Сто година Зворничке апотеке 1886 – 1986. год.“ али се загубила у време рата 1990-тих година,

Кецић Милана и Љубице Стеван (25. мај 1955 -), дипломирао је на Пољопривредном факултету у Новом Саду, одсек за механизацију. У два мандата је биран за председника Завичајног клуба Мокринчана у Новом Саду (2000-2005), директор Папир-сервиса,

Кнежев Бошка и Марије Бошко (15. јун 1920 -), др медицине у Крагујевцу,

Кнежев Мирка и Маре Димитрије (1909 – 29. окт. 1997), дипломирани правник, песник, књижевник који је написао књиге: Мокрин и Мокринчани (1979. год. Друга није објављена), Београд наше младости (Чикаго), Дневник Голооточанина, Записи из Маутхаузена, Банатска рапсодија,...

Кнежев Димитрија и Радмиле Зоран (1933 -), докторирао у Чикагу (САД) са насловом :„Западни савезници и Југославија у Другом светском рату“, проглашен за најбољег цариника Америке, један од главних руководиоца царине на аеродрому О Харе у Чикагу,

Кнежев Мирка и Маре Лазар (27. апр. 1906 - 1967), један од најбољих фудбалера СК „Делија“ у међуратном времену, славни вођа тима и капитен,

Кузманов Урош (191. - 1941), месар, командант Мокринског партизанског одреда, једини у Држави који није био комуниста,

Кирић Никола (19. дец. 1901 – Мали Лошињ 18. фебруар 1988), учитељ, писац басни и прича и уредник више књига, покренуо је лист „Шајкаш“ у Тителу 1936. год.,

Ковачев Иван (21. дец. 1925 -), шумски инжењер, 10 година је радио у Босни а затим у Новом Саду,

Ковачев Луке Иван (21. дец. 1925 – Нови Сад 15. дец. 2005), завршио је Шумарски факултет у Земуну. Радио је у Завидовићима а од 1963. год. се преселио са породицом у Нови Сад, где је био технички директор Фабрике намештаја „Нина“, генерални директор „Инвестзавода“ и директор „Новограпа“,

Ковачевић (Ковачев) Григорија – Живе др Душан (Мокрин 11. мај 1877 - 24. фебр. 1945) Матурирао у Ср. Карловцима, медицину је завршио у Бечу. Био лекар у Карлову 1904. године. Служио је као срески лекар у В. Бечкереку. Познат је био као одличан латинац,...

(Извор: Ристо Јеремић, Прилози за биографски речник војвођанских Срба лекара од 1756-1940. год.),

Ковачев(ић) Григорија – Живе Урош (1865 - 1904) студирао је филозофију на Универзитету у Загребу 1889-1892. год.

(Извор: Ласло Сеги, Студенти са данашње територије Војводине на европским универзитетима 1338-1919, Нови Сад 2010, стр. 303),

Њихова сестра Даринка (1868 – 1901) је 1883 - 1886. год. похађала вероисповедну Српску православну учитељску школу у Сомбору. Претходно је завршила вишу девојачку школу у Новом Саду.

Сестра Анђелија 1872 - ? је похађала исту школу 1889 - 1892. године, а пре тога је завршила 8 разреда народне школе у Суботици.

(Отац им је златар Григорије-Жива 1838-1882. Живине супруге су биле: Јованка ?-?, Персида 1839-? и Милица 1842-?),

Кодранов Стевана и Кристине Живко (18. септ. 1919 – стрељан у Младеновцу 25. дец.1942), студент филозофије, песник, партизански борац,

Козарски Јефта (1957 -), др медицине, др наука, ради на ВМА у Београду,

Коканов Тодор (1933 - 2008), дипл. правник, руководиоца кик. Ист. Архива, истраживач.

Приредио је Регеста докумената о револуцији 1848 – 1849. године (САНУ, Споменик СХЛ, 14, Београд, 2007 (67 – 141),

Коканов Паје и Драгиње Катица, удата Грастић (7. јан 1920 – Београд, 7. авг. 1997), позната певачица народних песама, Соколица, дугогодишња чланица мокринског Црквеног хора, дародавац Мокринског музеја,

Костовић Јована Емануил - Емил (1832 – 1849), војни кадет, школски друг Ђуре Јакшића у сегединској Гимназији. Смртно је рањен у бици код Малог Иђоша као српски добровољац из Мокрина у 11. компанији 2. великокикиндског баталиона и преминуо на рукама Ђуре Јакшића. Овај га је опевао у једној од својих првих песама под насловом Емил Костовић,

Кулазов Аркадије – Аркус (191 - 200.), Делијаш из славних дана,

Кулаузов Аркадија и Јованке Миленко (14. јул 1943 -), лекар-интерниста, проф. др и редовни проф. на Медицинском факултету у Новом Саду на предмету Патолошка физиологија, продекан за наставу (1992-1994), а затим за науку, на Медицинском факултету у Новом Саду (ЕНС, 12, стр. 169),...

Кулаузов проф. др Миленка и проф. др Марије Маша (23. мај 1977 -), завршила је Правни факултет у Новом Саду, докторирала и од фебруара 2011. године је доцент на истом Факултету,

Кулаузов Спасоје (1952 -), сликар, карикатуриста, стрип цртач,

Крајован Ђура (1847 – 1923), учитељ у Мокрину од 1868 - 1909. год., управитељ Школе 1893. год.,

Клицин Димитрије – Мита (1869 -), учитељ у Мокрину 1892/3. год., познати просветни и јавни радник, писац више књига,

Кнежев Милана Милорад (1943 – 1993), дипл. инж. машинства, радио је у Храсници, написао две стручне књиге из области машинске индустрије,

Кувизић Бошка и Мирјане Живојин – Чијин (20. јун 1941 - Нови Сад 2015), пуковник ЈНА у пензији, писао је за Етнолошку монографију Мокрина и Енциклопедију Новог Сада. Био је председник Завичајног клуба Мокринчана у Новом Саду,

Кувизић Радојка, рођена Вртипрашки (30. мај 1943 -), песник, сакупљач народног блага и умотворина, објавила је више књига песама, уредник Етнолошке монографије Мокрина, Мокринског речника, Чуvari светлости (Народни живот и обичаји, Нови Сад, 2011),

Кузманов Љубомира и Марије Урош (2. јан. 1913 – Чента 16. окт. 1941), месар по занимању, командант Мокринског партизанског одреда, једини у Држави који није био комуниста,

Ковачић Ђорђа и Миланке Нада (1949 -), физичкихемичар, др наука, живиу САД у Питсбургу као истраживач у Dow Chemical,

Крспогаћин **Симе и Бојане, рођ. Ђомпарин**, Радован (1933 - **5. јан. 2015**), дугогодишњи певач и сакупљач српских, банатских народних песама и бећараца (Објавио је сопствено издање књиге под насловом 2000 бећараца, 2002. год.). Живео је у Мужљи код Зрењанина.

Крспогаћин Мите и Ружице Богица – Бочарац (17. авг. 1937 -), после завршетка **школовања** за трговца, ванредно језавршио кикиндску Гимназију и Медицински факултет у Београду, специјалиста уролог у кикиндској Болници,

Крстин Филипа и Меланије Георгије–Ђура (22. јул 1906 - 23. април 1998), месар, политички немачки затвореник, послеДругогсв. Ратардио је у америчкој Амбасади у Београду, преко државне границе је пребегао на запад и у САД, велики дародавац Храма мокринске СПЦ и Мокринског музеја, послао је рукопис личних сећања који садрже 72 странице преписане писаћом машином,

Крстић Орестије (**Александрово код Ниша 8. окт. 1894 – Београд, 26. јун 1966**), преци су из мокринског рода Крстин, који су се преселили крајем 19. века из Мокрина у Александрово (Западно од Ниша). Авијатичар у војсци Краљевине Србије **на Солунском фронту** у Првом светском рату. **У Кротоу на Ламаншу у Француској је завршио пилотску обуку. После Првог. св. рата завршио је у Нансију (Француска) Високу школу за шуме и воде 1921. год. Председник општине Тетово од 1929 – 1934. год. Објавио је велики број стручних и научних радова а капитално дело му је „Планински и шумски пашњаци Југославије (1955). Оснивач је смучарског центра Попова шапка на Шари. (Приложен је опширан чланак из Политике из 1998. год.)...**

Крстоношић Војислав (Нови Бечеј 12. фебр. 1912 – Кик. 20. окт. 1994), завршио је Теолошки факултет у Београду, био је први директор Ниже гимназије у Мокрину после Другог св. рата, директор ОШ „Вук Караџић од оснивања1950 – 1973. год.,

Крстин Милена (Бока 1963 -), сликар,

Крстин Вукашина и Маре Драган (16. мај 1955 -), трговац у Мокрину, заслужан за уређење тениских терена у Мокрину на месту старог забавишта и турнира младих играча под именом „Мирослав Антић“,

Крстин Драгана Пеђа (1994 -), професионални тенисер, репрезентативац Србије, био је у ширем саставу репрезентације Србије марта 2015. године у оквиру Дејвис куп такмичења у Краљеву против Хрватске (5:0), **а донео је бодове у сусретима репр. Србије са САД и Индије,**
...

Л

Ладичорбић Петра Милош - Мица (1940 – Београд 22. нов. 2011), завршио је Војну поморску академију, рукометаш мокрински из првих година, рукометни тренер, војни изасланик: Југославије, СР Југославије и СЦГ у Лондону и Атини,

Ладичорбић Миливој (1892 - 1980), из САД дошао 1916. год. на Солунски фронт као српски добровољац, писац занимљивог животописа који је послужио многим потоњим истраживачима мокринске прошлости,

Ладичорбић Саве и Велинке Зоран (7. март 1947 -), завршио је Грађевинску техничку школу у Кикинди, у Њујорку је од 1970. год., модни креатор светског значаја, који живи и ради у Њујорку,

Ладичорбић Жива (1952 -), др стоматолог протетичар, добитник Сребрне медаље за свој патент изложен на Светској изложби „Еурека“ 90“ у Бриселу, народни посланик СРС у Скупштини Србије,...

Ладичорбић Живе и Јелене, рођене Раушки, Душан (Кикинда 26. април 1979 -), атлетичар, бацач кугле и диска. Вишеструки првак Војводине за јуниоре и сениоре у бацању диска, првак Србије и Југославије за јуниоре, репрезентативац Југославије на Балканским играма у Истанбулу 1998. год. и освајач бронзане медаље. Испунио је норму за Светско првенство 1999. год. али није учествовао због НАТО бомбардовања наше Земље,...

Лазих Лазара Веселин (1936 - 2014), проф. др на Пољопривредним факултету у Новом Саду, родом из Бачког Брестовца, оснивач и дугогодишњи уредник Пролећа на ченејским салашима (ПЧЕСА), друштва за проучавање историје села и салаша у Војводини, у којем су Мокринчани били запажени као организатори и писци (Проф. др Радован Попов, Радивој Раша Попов, др Душан Попов, проф. др Милош Л. Тешић. др Радован Вртипрашки, Богдан Ибрајтер – Тане, Драгољуб П. Бадрљица,...),

Лаушев Иван – Рока **85(1934 – 15. окт. 2018)**), **мр** наука у области одбране и заштите, предавач у кикиндској Гимназији, директор Педагошке академије у Кикинди,

Латиновић Биљана (1957 -), др медицине, председник МЗ Мокрин,

Латиновић Павла и Мире Лазар – Фуртула (1950 – погинуо несрећним случајем 2012), дугогодишњи секретар МЗ Мокрин, секретар ФК Делија, 20 год. секретар Фудб. савеза општина Кикинда и Н. Бечеј,

Лукић Бранко (1951 -), сликар,

Лунг Никола (Београд 1943 -), по мајци Дренки Степанов – Пекин, дипломирани инжењер, сликар,

М

Мандић Секуле и Христине, **рођ. Станкић**, Гавра (1884 -), кројач, чија су све четворо деце завршили факултете,

Мандић Гавре и Катице, **рођ. Бадрљица**, Даринка, удата Белодедић (19. јан. 1922 – Кикинда 20. септ. 1993), угледни проф. немачког језика и директор кикиндске Гимназије (1974 – 1978),

Маленчић Радована и Софије, **рођ. Марчићев Илија - Марчић** (1923 -), ногометаш новосадске Војводине после Другог св. рата.

Маленчић Милана и Мирјане Спасоје (20. март 1940 -), дипл. инж. агрономије, предс. ИВ СО Кикинда, дугогодишњи руководиоцац, политички радник,

Маленчић Ката, рођена Проданов, о. Стеван, м. Смиљка (13. јул 1953 -), дипломирани правник, судија, председник Општинског суда у Кикинди (1998 – 2008 -),

Маленчић Ненад (1988 -), рукометни репрезентативац, освајач златне медаље на Медитеранским играма одржаним у Италији 200. ,

Марковић Стевана и Софије Димитрије - Мита (7. септ. 1885 – 1942. год. убијен у Локу (Шајкашка) у рацији од стране мађарских фашиста, учитељ и управитељ ОШ у Мокрину, претставник Мокрина на Великој скупштини у Новом Саду 1918. године,

Марковић, рођ. Ђурица, Биљана (1956 -), др медицине,

Марков Љубомир – Љуба (10. септ. 1925 -), новинар Дневника, и Пољопривредника, главни уредник Ловачких новина, главни и одговорни уредник VIII књиге из едиције Знаменитости Мокрина и Мокринчана под насловом Мокринчани добровољци у Првом светском рату (1914 – 1918),

Маљугић, Слободана и Руже Удицки, Даринка – Даца (6. нов. 1973 -), књижничар у Мокрину проглашена најбољом у Србији 2012. год., драмски писац, редитељ, врсни организатор великог броја: књижевних вечери, приредби, академија, смотри,

Михаљев др Иван (1936 -), редовни професор, продекан и декан Пољопривредног факултета у Новом Саду. Објавио је око 120 научно-стручних радова у домаћим и страним часописима,

Милетин М. Максим (195. -), радник у Немачкој, походио је седам пута Свету Гору и манастир Хиландар, велики дародавац мокринског Храма СПЦ и Музеја,

Мирков Миливој (8. септ. 1964 -), генерал полиције, комесар за безбедност Фудбалског савеза Србије,

Молнар Вилмош (10. септ. 1930 -), електро инжењер, генерални директор Новкабела, председник Пословодног одбора Електровојводине, председник Скупштине Војводине,

Н

Надлачки Лука (**Српски Крстур 1910 – Кикинда, 30. јануар 1989**), археолог, оснивач **кикиндских установа културе**, Музеја и Архива, вредни истраживач прошлости Окружја великокикиндског, етнолог, велики дародавац Мокринског музеја...,

Недељков Милован (1958 -),

Недељков, удата Гајски Биљана (-), професор географије, објавила је Дипломски рад на Природном математичком фак. у Новом Саду (Деп. за географију), под насловом: „Промоција туристичких атрактивности Мокрина“, Нови Сад, 2004. год.,

Николић Мита (1823 – 1908), српски добровољац у револуцији 1849. год., народни добротвор, Николајевић Никола (Павлиш 20. фебр. 1869 – Врањево 30. март 1950), један од наставних и највреднијих учитеља, који је радио у Мокрину скоро три деценије, новинар, преводилац са руског језика, хоровађа, школски надзорник...,

Николајевић Николе и Катице Тихомир (Мокрин 22. окт. 1896 - Врањево 1943), др права, теолог, градоначелник: Вел. Кикинде, Вел. Бечкерека, Апатина, Жабља, члан руководства Историјског друштва у Н. Саду, истраживач прошлости Војводине,

Новаков Љубомир - Љупко (18.. - 1927), угледни Мокринчанин, представник Мокрина на Великој народној скупштини у Новом Саду 1918. године,

Новаков Ђуре Љубомир (Мокрин, 27. март 1913 – Кикинда, 8. јун 1984), поручник фрегате на подморници „Храбри“, италијански ратни заробљеник, пребегао у Швајцарску, секретар кикиндске Гимназије,...

Новаков Љубомира (Љупка) и Јелене Ђура (6. мај 1884 - 1953), дугогодишњи ловац, вишегодишњи закупник лова, захваљујући његовим садржајним извештајима Ловачком гласнику и Савезу, помогао је потоњим истраживачима,

Новаков Љупка и Јелене Душан (1891 – 1969), др медицине, донео је из Прага прву ногометну лопту у Мокрин, лекар у Новом Кнежевцу,

Новаков Ђуре Василије – Васке (14. јан. 1915 – 9. окт. 1996), Делијаш, ловац, шахиста,

Новаков Василија и Наталије, **рођене Јовић**, Љубомир (195. -), дугогодишњи председник Ловачког друштва који је успоставио дугорочну сарадњу са ловцима из Италије,

Новаков Милана и Вукосаве Новак – Браца (27. септ. 1925 – 9. авг. 2006), дугогодишњи ветеринар, ловац, ногометаш, велики дародавац Мокринског музеја,

Новаков Радован – Бата (28. мај 1928 -), грађевински инжењер, конструктор, генерални директор Бетона у Н. Саду,
Новаков Светозара и Видосаве, рођ. Зиравом, Миленко (23. авг. 1940 – **Кикинда, 7. јун 2018**), др медицине, специјализацију у области патологије завршио је у Новом Саду, лекар у Мокрину и у кикиндској Болници, директор кикиндске Болнице, председник ОО Демократске странке у Кикинди, општински посланик 1993 – 1996. год., републички посланик 1993 - 1996. год.,
Новаков Мите и Марине Димитрије – Шпитаћ (1942 -), др стоматологије, славни рукометаш мокрински, који је играо и за београдски Партизан,
Новаков Жарко (1950 -), певач и дугогодишњи руководиолац тамбурашког оркестра „МОКАС“,

О

Обрадовић Стевана и Даринке Зоран (1. јан. 1946 -), дипл. инж. грађевинарства, магистар, пројектант и конструктор мостова у ЈП „Завод за изградњу града“ у Новом Саду,
Остојић Марија (1956 -), глумица кикиндског Народног позоришта.
Напомена: Не жели учествовати у овом подухвату из личних разлога, према разговору који сам са њом обавио 27. дец. 2016. год. у Кикинди.

П

Паликућин Цветка и Славне Прокопије - Прока (1895 - 1975), професор историје у Гимназијама у Вел. Кикинди и Тетову, управитељ ОШ у Мокрину,
Паликућин Цветка и Славне Богољуб - Ђука (24. јул 1912 - Ниш 19. авг. 1952), дипломирани инжењер грађевинарства који је студирао у белгијском граду Гану и дипломирао у Загребу. Радио је као пројектант у београдском предузећу Електро Србија и градилишту на Власини. Погинуо је у саобраћајној несрећи,
Панајотовић Ваце и Тасе Илија (Пирот 23. авг. 1885 – Кикинда 1964), српски официр, капетан, који је ушао у Мокрин 24. окт. 1918. год., мокрински зет, јер се оженио Теодором племенитом Риђички од Скрибешћа, немачки заробљеник за време Другог св. рата, страдалник комунистичких прогона после Рата,
Панајотовић Илије и Теодоре Михајло (192. -), студирао је у Загребу одмах после Другог св. рата, где су га затекли студентски немири па је пребегао у Румунију. У Румунији је завршио Економски и Рударски фак. (Петрохемија) и докторат наука. Радио је још у Јапану и САД, где је живео. Полиглот и светски путник. Сачувао је оргинални грб рода Риђички от Скрибешћа у свом стану у Београду,...
Перишић Тоше и Истирке Александар – Шана (15. март 1889 -), српски добровољац, који је из САД дошао на Солунски фронт 1916. год.,
Перишић Средоје (1855 - 1939), земљорадник, сакупљач народног блага које је издао у књизи под насловом „Пословице и мудре изреке“ (В. Кикинда, 1930. год.),
Пејаков Василија и Милице Перица (1958 – **око 19. марта 2018**), рударски инжењер, радио је у Нафтагасу, Канади и Кувајту,
Пејаков Душана и Миле Александар - Ацко (20. јан. 1883 - 1957), градитељ: „Мокринских гајди“ и фрула, фотограф...,
Пејаков Марка и Невене Миленко (1927 – 2003), пуковник ЈНА,
Пејовић Славица (Мокрин 17. нов. 1948 -), завршила је Факултет политичких наука, песник, уредник часописа Мајдан у Костолцу,
Пецарски Михаила и Миланке Мирослав (21. март 1967 -), кошаркаш, државни репрезентативац, са кадетском и јуниорском репрезентацијом Југославије био је европски и светски првак (**Бормио, Италија, 1987. год.**) у генерацији: Дивац, Ђорђевић, Илић, Рађа, Кукоч..., играч КК Партизан и више европских клубова (Арис, Панатинаикос (Грчка), Канту (Италија), Шоле (Француска), Кабител Хихон (Шпанија). Са Панатинаикосом из Атине освојио је наслов европског првака,
Пецарски Мирослава Марко (око 2000 -), кошаркаш минхенског Бајерна, београдског Партизана, као члан јуниорске репрезентације Србије освајач првенства Европе 2017. и

2018. год. (У Летонији је побеђен домаћин 5. авг. 2018. год. рез. 99:90 а Марко проглашен најбољим играчем првенства),...

Перић Милан – Дракула (8. јун 1958 -), академски вајар, вајарство је завршио на Факултету ликовних уметности у Београду у класи професора Николе Коке Јанковића, излагао је у: Београду, Новом Саду, Кикинди, Мокрину,... (Извор: Каталог Звона, април 1995),

Петровић Лазара и Ковиљане, рођ. Главашки Александар – Шаца (Вел. Кикинда 25. авг./6. септ. 1890 – Нови Сад 19..), др медицине у Мокрину и Кикинди, двоструки мокрински зет, **за време Првог св. Рата на фронту у Галицији, као трупни лекар спасао је главу Милоша Црњанског, потоњег славног српског књижевника**, од 1925. год. био је шеф Државног антитуберкулозног диспанзера, управник здравствене службе у Кикинди је постао од 1949. год., имао је велике заслуге за сузбијање туберкулозе у Кикинди и околини, секретар и председник Гусала, председник Црвеног крста,

Петровић Васе Душан (Чока, 18/30. март 1866. или 1861 – 7. авг. 1921), учитељ у Мокрину, ликовођа (диригент) Српског црквеног певачког друштва у Мокрину које је учествовало на обележавању 500-те годишњице Косовске битке 1889. год. у манастиру Раваница у Срему. Касније је оставио запажено место као учитељ, управитељ школе, диригент Хора и тамбурашког оркестра у Руми,...

Петровић Миодраг (Лоћика код Јагодине 1954 -), првак драме Српског народног позоришта у Новом Саду, учесник свих Меморијала Мирослав Антић у Мокрину (1986 – 2016. год....) говорећи Бесмртну песму, драмски писац, песник. Јавно је исказао више пута своје признање: „Ја сам рођен у Лоћики али су ме Мокринчани усвојили“...,

Петровић Стеван из Бачког Градишта, писац књиге Ловство у Мокрину 1872 – 1941., Мокрин, 2012. год.,

Попадић Јоца (1956 -), песник,

Попов Владислава и Милене, рођ. Јованов Радован - Шијаков, (16. јан. 1931 – Нови Сад, 7. авг. 2005), проф. др Пољопривредног и Техничког фак. у Новом Саду, добитник награде проф. др Војислав Стефановић, добитник награде општине Кикинда 200. год. писац научних књига и радова из широких области, уредник 12 књига из едиције Знаменитости Мокрина и Мокринчана, главни организатор Мокринских сусрета, главну организатор Светског првенства у туцању васкршњим фарбаним јајима и Васкршњих свечаности у Мокрину (1991 - 2005),

Попов Владислава и Милене Даница - Шијаков (27. јула 1932 – Београд 7. април 2003), проф. др Медицинског факултета у Београду из области физике, предавања из области физике је држала још на медицинским факултетима у Новом Саду (1961 – 1964) и Крагујевцу (1979 – 1981) и на београдском Стоматолошком факултету (1961 – 1967), једна од најславнијих Српкиња 20. тог века,

Попов Владислава и Милене, удата Младеновић, Кристина – Варица Шијаков (16. дец. 1933 -), проф. латинског језика, кошаркашка репрезентативка Југославије (1954 - 1957), кћерка јој је Гордана, удата Илић (1960 -), доктор међународног права,

Попов Саве и Меланије Петар - Кршин (24. март 1907 – 15. март 1978), књиговођа и рачуновођа, један од оснивача СК „Делија“ и главни руководиоца клуба, кнез Мокрина и најмлађи у Краљевини Југославији са 26 година (1933), начелник Соколског друштва у Мокрину. Са супругом Даринком, рођеном Убавић, имао је тројицу синова: др Душан, Лазар и Радивој – Раша,

Попов Петра и Даринке Душан - Кршин (**Мокрин, 1. јан. 1930 – Нови Сад 3. јул 2012**), новинар, др историјских наука, секретар Матице српске 12 год. директор РТВ Нови Сад, писац најобимније монографије под насловом Мокрин у револуцији (1986), два тома Историје Матице српске, главни уредник Енциклопедије Новог Сада (31 књига), уредник и оснивач листа Мокрин јуче, уредник Грађе за енциклопедију Мокрина, члан редакције Енциклопедије Србије, писац више књига из области историје новинарства, **добитник Октобарске награде и Новембарске повеље Новог Сада (1997. год.)**, ерудита, ...,

Попов Душана и Ане Нина, удата Бриза (25. дец. 1958 -), новинар новосадског Дневника, завршила је славну Гимназију „Јован Јовановић Змај“, и Филозофски факултет у Н. Саду,..
 Попов Петра и Даринке, **рођене Убавић**, Радивој - Раша Кршин (**Мокрин, 26. јун 1933 – Београд, 19. април 2017**), новинар, песник, књижевник, ерудита, ТВ глумац,
 Попов Радивоја – Раше и **Радојке** Бојан (19.. -), др наука у области теологије, свештеник у Москви, живео је и у Аустралији где је био свештеник,
 Попов Јован (1940 -), дипломирани инжењер агрономије, рукометаш у Мокрину, радио је у Мокрину и Кикинди, председник општине Кикинда 1985. год.
 Попов Желимир (30. нов. 1954 -), мр наука, професор Педагошке академије у Кикинди, заменик министра просвете за основне школе,
 Попов Јасна уд. Томашев (-), проф. географије, директор Гимназије „Душан Васиљев“ у Кикинди,
 Попов Ратка и Јелене Милан - Бата Кршин Бангић (1945 -), атлетичар у београдском Партизану (скок у даљ), живи са породицом у САД,
 Попов Благоја - Блаже Стеван - Кршин (1947 -), међународни рукометни судија који је судио на Светском првенству у Јапану 1997. год.,,
 Попов Стевана и **Александре** Тања, удата Медвед (13. март 1974 -), државна репрезентативка и капитен рукометне репрезентације, променила је више клубова у: Србији, Македонији, Шпанији, Француској, Данској и освојила велики број наслова европског и националног степена,
 Попић Василија и Милене Радован – Гала (11. нов. 1950 – погинуо у саобраћ. несрећи 2013), дипл. инж. који је радио у кик. Нафтагасу, дугогодишњи спортски радник и руководилац у ФК „Делија“,
 Пудар Николе Драгомир (), дипломирани правник, политичар (ДСС), председник ИВ СО Кикинда око 2000 – 2002. год., адвокат у Кикинди,
 Путник Павле (1729 - око 1800), први сенатор Мокрина у вел. кик. Окружју,
 Путник Павла Исидор (27. март 1780 – дец. 1809), велики бележник Окружја вел. кикиндског, правник, сакупљач народног блага,
 Продановић Миодраг Пека (196. -), најбољи такмичар на Светском првенству у туцању фарбаном васкршњим јајима у Мокрину,

Р

Радивојевић Арсеније (-), епископ, дао је опис Храма и прилика у Мокрину 1758. године,
 Ракићевић Сава (1710. или 1713 – 14. мај 1779) племић от Топлице, мајор, командант Мокрина у другој половини 18. века,
 Ракићевић Саве и Сара Максим (Мокрин 1739 - Нови Сад 1810), племић от Топлице, генерал мајор, командант у Панчеву,
 Рајић Лазар (1772 -), трговац у Мокрину и сбиратељ пренумераната за Новине србске (оквирно 1813 – 1818),
 Ракин Мирка Петар (1934 -), завршио Технолошки факултет, научни саветник у Београду, доктор технолошких наука, генерални директор холдинга ИХИС (Институт за хемијске изворе струје, Београд), члан Ротари клуба у Београду (Председник од 1. јула 1995. год. - ?),
 Рамаји Милан (-), вајар,
 Ранисављевић Александар (-), археолог, написао је књигу под насловом Раносредњовековна некропола код Мокрина, Српско археолошко друштво, Београд, 2007. год.,
 Риђички Симеона Павле, племенити от Скрибешћа **89(Мокрин 15. август 1805 – Герц – Горица 21. окт./2. нов. (4. нов.) 1893**), адвокат, мецена, члан Матице српске од 1837. год., члан Главног одбора 1849. год., учесник Благовештенског сабора 1861. год., хација, светски путник, дародавац „Мокринске - Београдске мумије“ Народном музеју у Београду, оснивач египтологије у Србији, **мецена, ...**,

Риђички Велимира и Персиде Симеон (21. авг. 1819 – 8. јан. 1858), песник, правник, двоструки кнез варошице Мокрин после Буне,
 Риђички Симеона Исидор (1796 – 1874), племенити от Скрибешћа, угледни становник Мокрина, портрет му је урадио Никола Алексић око 1955. год., важна личност у Окружју великокикинском после Револуције 1848/9. год.,
 Риђички Исидора Јован (1824 – 1909), за време Буне 1849. год. био је командант над 206 Срба Мокринчана у 11. компанији 2. великокикинског баталиона,
 Риђички Исидора Светозар (1822 -), племић от Скрибешћа, правник, члан Матице српске од 1842. год.,
 Риђички Исидора Александар (1825 - 1872), племић от Скрибешћа, А-У полковник, командант 1. коњичке бригаде 16. трупен дивизиона, учесник битке код Солферина,
 Рељин Ристе и Драгице Жарко (11. фебр. 1930 – **око 2017**), живи у САД, отац десеторо деце, велики дародавац Матице српске, ОШ „Васа Стајић“, културним установама Мокрина, Решћански Богдана и Ленке Живица (1904 - 19..), земљорадник, дугогодишњи диригент Српског црквеног певачког друштва у Мокрину,
 Решћански Живице и Катице Милан (10. дец. 1927 - 27. април 2013), професор историје и дугогодишњи управитељ ОШ „М. Пијаде“ (Касније „Свети Сава“) у Кикинди,
 Решћански Живице и Катице Бошко (14. јан. 1933 -), дипл. економиста,
 Ристић Милана Душан (1942 -), проф. др на Техничком фак. у Зрењанину,
 Ристић уд. Белаш Дара (1961 -), професор физичке културе, дугогодишњи капитен друголигашке екипе РК „Академац“ из Кикинде,
 Рехак Ласло (21. мај 1922 – Суботица 10. нов. 1994), проф. др редовни проф. на Економском факултету у Суботици, главни уредник листа „Мађар со“, политички и научни радник,
 Росман Ана (Мокрин 1923 -), кћерка мокринског пекара, завршила је Конзерваторијум у Немачкој и постала позната пијанисткиња,
 Ротар Зорана и Јелене, рођ. Антић Немања (21. авг. 1972 -), књижевник из Панчева, директор Културног центра у Панчеву, Мирослав Антић му је био ујак, написао је више књига,

С

Сабо Иштвана Имре (**17. јун 1956** -), завр. Филолошки фак., фото сниматељ највећих листова и агенција у Држави и иностранству,
 Сабо Небојша (-), одгајивач спортских голубова, власник је голуба који је постао шампион Балкана на Балканијади одржаној у Солуну фебруара 2003. год. за време 2002/2003. год., (Извор: МН, бр. 133, фебр. 2004),
 Сасер Лоренца и Аугустине Јован (22. септ. 1891 – Vöcklabruck, Аустрија,), учитељ и археолог аматер, чији се радови чувају у музејима: Мокрина, Кикинде, Зрењанина, Новога Сада, Београда, Сегедина...,
 Сасер Јована Камило (Szasser Camillo) (13. мај 1921 – 1. јун 2002), велики дародавац Мокринског музеја,
 Сеђаков Милана и Јулијане, рођ. Удицки Богдан (Велика Кикинда 11. дец. 1892 - Кикинда 13. дец. 1980), др медицине, дугогодишњи лекар у Мокрину, покретач надметања гускова и туцања васкршњим јајима у Мокрину,
 Секулић Вељка Константин - Коста – Чилашов (Колут код Сомбора 3. јун 1927 – 19. јул 1997), професор историје, дугогодишњи управник Историјског архива у Кикинди (1. окт. 1963 – 28. фебр. 1989), писац више књига и чланака, председник ДЗНМ Гусле у Кикинди 1973-1976.,
 Секулић Вељка Живојин – Чилашов (Мокрин 23. март 1925 -), агроном, био је професор у Средњој пољопривредној школи у Футогу а затим помоћник секретара у Покрајинском секретаријату за пољопривреду. Боравећи у Танзанији две и по године, заслужан је за подизање првог винограда у тој земљи. У Ирану је 1972 – 75. год. радио на унапређењу уљаних култура.
Секулић Јован (-), „родом из Мокрина у Банату, ишпан у манастиру Шишатовци, дворски кључар у Сремским Карловцима од 1882. год.“, према записима из Великог

зборника (Црквених песама), од Димитрија Поповича, Нови Сад, 1878. год., Шематизам за 1878. год., Панчево, 1878. год., од Стевана Болманца, је добио на поклон од Г. Јеромонаха Евгенија Завишића у манастиру Месић у Епархији вршачкој 1881. год.,

Секулић Раде и Латинке, рођене Дражић Бошко (25. септ. 1920 - 1996), проф. др на Техничком фак. у Ријеци, написао је више књига и уџбеника из своје области,

Секулић Стеванаи Наде, рођ. Надрљански (Из Санада), уд. Крстоношић Босиљка (24. окт. 1943 -), др медицине, радила је у Кикинди и Новом Саду,

Секулић Милош (-), спортски новинар,

Сечански Александра и Видосаве Надежда (Мокрин 3. мај 1915 – Тител 30. дец. 1995), учитељица, радила је у: Мошорину, Вилову и управитељ Осн. школе у Тителу, редовно је пратила Мокринске свечаности,

Силашки Радован (1930 -), државни репрезентативац у великом рукомету и атлетици, атлетски тренер који је створио велики број репрезентативаца и рекордера, оснивач и дугогодишњи директор Фрушкогорском маратаона, међународни атлетски судија,

Сирак Имре и Розалија Ласло (28. дец. 1926 – Нови Сад 12. дец. 1990), др медицине, примаријус, специјалиста у области педијатрије. Водио је дуго година борбу против болести зависности. Виртуоз на саксафону а свирао је још на: гитари, клавиру, виолини и хармоници и био је члан више оркестара у Мокрину. Сакупљао је мађарске народне песме, које су објављене под насловом Doliljunk együtt/Певајмо заједно (Нови Сад, 2001),

Степанчев Николе и Велинке Душан - Пикица (2. окт. 1934 – 12. авг. 1999), завршио је Економски факултет, директор у графичког предузећа Графика, генерални директор ИГМ „Тоза Марковић“ (1964-1978) у Кикинди. Заменик савезног секретара за спољну трговину (1878-1982). Од 1983 - 1988. год. био је директор Новосадског сајма а после тога одлази на дужност директора Привредне коморе Југославије у Атини. Један је од најуспешнијих привредника Кикинде,

Степанчев(ић) Симеон (-), свештеник у Мађарској, дародавац Светог писма мокринском Храму,

Степанчев Ђуре и Олге рођене Добрић, Светозар (Мокрин, 30. јануар 1915 – Њујорк, 23. април 2017), проф. др Квинс колеџа у Њујорку у пензији, „песник Америке“ који је написао 11 књига песама, велики дародавац Мокринском музеју,

Силашки Василије (1889 – 1980), свештеник у Мокрину и Кикинди,

Силашки Илије и Невенке Урош (24. јул 1937 -), др медицине, специјалиста дечије медицине, који је цео радни век провео радећи у Мокрину,

Силашки Илије и Невенке Вукица, удата Томић (10. јул 1926 -), дипломирани инжењер агрономије, руководилац у Мокрину. Радила је у Институту за селекцију свиња у Н. Саду. Бавила се сликарством,...

Силашки Петра Радован (30. апр. 1930 -), економиста, савезни атлетски тренер, међународни атл. судија, репрезентативац у великом рукомету и атлетици, атлетски тренер који је створио више рекордера и репрезентативаца Државе радећи у Новом Саду,...

Силашки Славко (25. мај 1925 – Н. Сад 21. јун 2000), инжењер, радио је у Неимару, Нафтагасу и Урбанистичком заводу,

Силашки Јован (1949 -), протојереј у Кикинди, иконописац, написао три књиге, старешина Храма Св. Николе у Кикинди до свог одласка у пензију крајем 2014. год.

Симић ? и Ружице Предраг 61(31. авг. 1954 – 19. јан. 2015), проф. др на Факултету политичких наука у Београду, амбасадор у Француској,

Симић - Главашки др Трифуна и Смиљке др. Миомир Ph.D., D. Sc. (Нови Бечеј 1932 – 25. окт. 2009), по оцу др Трифуну из Мокрина, члан Српске Академије Наука и Уметности,...

Симић – Главашки др Трифуна и Смиљке Михајло (-), члан САНУ из Вашингтона (САД), (Даница, 1998. год., стр. 395), ?

Симић – Главашки др Трифуна и Смиљке Бранимир (Нови Бечеј 30. март 1938 -), отац му је из Мокрина. Дипломирао је електротехнику у Београду а докторирао на Кент

университету у Енглеској 1965. год. Осамдесетих се сели у САД и ради као професор електротехнике и физике у Кливленду. Добитник Пупинове награде 2015. год. Председник Српског народног универзитета „Вук Караџић“ из Кливленда, (Даница, 1998. год., стр. 394),?

Симић Миленко (6. јун 1923 – 29. мај 1997), вишегодишњи акцијаш, ударник на радним акцијама, радник у Секцији за одржавања пруге у Кикинди. Ванредно је завршио гимназију, Вишу економску школу и Економско-правни факултет. Фудбалски судија републичког степена,

Симић Милан – Лека (1947 -), др медицине, професор на Медицинском факултету у Новом Саду,

Симић Милана Влајко **78(1935 – Обилићево, Н. Кнежевац, 16. март 2013)**, професор физичке културе, рукометни тренер, спортски новинар. Радио је у Мокрину и Новом Кнежевцу.

Симић Верица, рођена Белош (10. април 1943 -), васпитачица, дугогодишњи руководилац Дечјег вртића „Невен“ у Мокрину који је у њено време (1986) проглашен најбољим у Војводини, организатор великог броја културно - уметничких приредби, предавања, књижевних вечери, чувар народне традиције,

Симић Милована и Софије Владимир (Нови Сад 1976 -), др наука, историчар уметности, асистент, доцент на Филозофском фак. у Београду. Написао је прилог за књигу о мокринском Храму (2005) под насловом Проскомидија у мокринском Храму, написао је обимну књигу под насловом За љубав оцабине, као магистарски рад. Наслов докторске дисертације је: Захарије Орфелин (1726 – 1785), Београд 2013. год. ...

Софтић Јасмин (Зеница, 15. септ. 1959 -), доктор медицине, неуропсихијатар, магистар и доктор наука, радио је у Мокрину, Кикинди и Зеници. Преводилац са немачког језика. Дародавац Мокринског музеја,...

Сувајџин Саве и Јелене Јо(в)ан – Пуцул (1. мај 1877- 1939), учитељ, управитељ Школе, учио је своје ученике повртарству, црквеном појању,...(Извор: Извод из мат. књ. рођених и крштених Храма у Мокрину),...

Сувајџин Саве и Наталије Лазар (16. дец. 1930 - 2003), наставник и професор техничког образовања у Мокрину и Кикинди, пионир фото и кино технике у Мокрину,

Србљин Илије и Косане Радован (1. јун 1927 – 2003), завршио је Ветеринарски факултет у Београду, радио је у Кикинди,

Србљин Илије и Косане Стеван (4. септ. 1928 – дец. 1999), др медицинских наука, радио је у Кикинди у Антитуберкулозног диспанзеру,

Србљин Радована и Бисерке Зоран (**18. јул 1958 -**), др медицине, специјалиста спортске медицине, сликар у техници акварела, приредио је више изложби у Мокрину, Кикинди,

Србљин Страје и Меланије Софија, уд. Слипичевић (31. окт. 1939 -), дипломирани инжењер електротехнике, радила је дуго и живела у Сарајеву, као проф. математике радила је у Кикинди, данас живи у Мокрину,

Србљин Душана и Данице Радован (1922 – 1944), сликар,

Стајић Живојин - Ћема (1933 - 2008), познати мокрински хармоникаш,

Станулов Милорад (1953 -), по мајци Мокринчанин из куће Јовић, најбољу веслач века у Југославији, првак света у скифу 1980. год., освајач две олимпијске медаље (Москва 1980. год. - сребрна и Лос Анђелес 1984. год. - бронзана), вишеструку првак Југославије,...

Стојковић Трифона Арсеније (1804 - 1892), владика будимски, двоструки изабрани патријарх српски али непризнат од владара,

Стајић Саве и Рахиле василие - Васа (10. фебр. 1878 – Нови Сад 10. фебр. 1947), професор, заточеник А - У затвора због српског родољубља, члан делегације на Мировној конференцији у Паризу, секретар и двоструки председник Матице српске, управитељ Гимназије у Суботици, писац Историје Матице српске, Новог Сада, Дистрикта великокикиндског, књижевник, планинар, истраживач прошлости Војводине, Новог Сада и Окружја великокикиндског...,

Стајић М. Григорије (1869 - 1939), свештеник, протојереј, један од највреднијих верских личности које је Мокрин изнедрио,

Стајић Васе и Милице Даница, удата Швалба (1905 – 1990), једино дете Стајићевих, завршила је Философски факултет у Загребу, основала је Повијесни музеј у Загребу и Музеј НОБ-а где је била први директор. После тога је била директор Архива за ликовну уметност ЈАЗУ у Загребу,...

Стојаковић Михајло (? – нов. 1997), пуковник у пензији, несебично је дао стручни приказ за књигу Мокринчани добровољци у Првом светском рату (1914 – 1918), није дочекао објављивање књиге,

Стокановић Марко (-), професор музике у Музичкој школи „Станковић“ у Београду, Стипаничев Ђанија и Анђе, **рођене Петков**, Ђани (Мокрин, 27. мај/свибањ 1969-), хрватски поп певач, по мајци Анђи Драге „Џекија“ Петков, рођен у Мокрину, живи у Хрватској,

Т

Татаровић Богољуба Јован (Срп. Св. Петар 1883 – 1948), свештеник у Мокрину и Вел. Кикинди, претставник Мокрина на Великој скупштини у Новом Саду 1918. године, прота, старешина Храма Св. Николе у В. Кикинди,

Татић Николе и Јулијане Макса (193. -), дугогодишњи директор предузећа за производњу пољопривредних машина „25. мај“ у Кикинди,

Тешић Миливоја Лазар (Мокрин, **17. октобар** 1906 – Нови Сад, 18. мај 1991), један од оснивача СК „Делија“, дипл. правник, адвокат, завршио је трогодишњу Високу соколску школу у Прагу **1931. год.**, вежбач, начелник и старешина једног од највећих соколских друштава у Краљ. Југославији у Суботициод **1933 – 1941. год.**, композитор **великог броја академских састава и слетских вежби.Његова слетска сцена „Хеј Словени“ изведена је на Покрајинском слету у Суботици 1936. год.са 3.200учесника, што је била прва код нас, за шта је добио високо признање од Сокола из Чехословачке. Добитник је мајске награде ДТВ Партизана Србије за 1967. годину.** Судија Врховног суда Војводине, велики дародавац Мокринског музеја,

Тешић Лазара и Мире Милош (1941 -), проф. др на Машинском факултету у Н. Саду, докторирао у Гетингену (Немачка 1977), генерални секретар ВАНУ, својим несебичним залагањем је допринео објављивању књиге Радована Шокловачког - Мокрински родослови (2015), **велики дародавац Мокринског музеја...**

Тешин Бранка и Марине Стеван (1936 -), др медицине, примаријус др, спец. за кожне болести,

Тешин Владимира и **Милице, рођ. Зрнић**, Срђан (1971 -), књижевник, објавио је девет књига. Добитник је књижевне стипендије „Борислав Пекић“ за 2004. год., као и награде Друштва књижевника Војводине за књигу године, за збирку приповедака „Испод црте“ (2011). Превођен на више страних језика...

Терзић Живе и Јане Сава – Кошничар (12. септ. 1952 -), угледни пољопривредник, вишеструки победник на Светским првенствима у надметању гускова и у туцању васкршњим јајима у Мокрину, произвођач познатог Мокринског лиснатог сира са супругом Даницом,

Терзић Саве и Данице, **рођ. Дилбер**, Живица – Кошничар (7. септ. 1982 -), завршио је Пољопривредни факултет у Новом Саду и магистратуру, вишегодишњи такмичар, организатор и главни судија на Светским првенствима у надметању гускова и у туцању васкршњим јајима,

Тимотијевић Мирослав (Краљево 18. дец. 1950 – Београд 4. јул 2016), проф. др на Философском факултету у Београду у области историје уметности. У Галерији Матице српске у Новом Саду је приредио своју магистарску изложбу под насловом Теодор Илић Чешљар (1746 – 1793) 14. октобра 1989. год., посвећујући нарочито пажњу иконостасу Храма СПЦ у Мокрину. За књигу Српска православна црква у Мокрину 2005. год. објавио је прилог под насловом: „Уметничке вредности СПЦ у Мокрину“. Његов асистент на Факултету је био др Владимир М. Симић из Мокрина...

Толмач Цветка и Милеве Георгије - Ђорђе - Ђурица (16. авг. 1932 – 8. јун 2014), дипл. инж., дугогодишњи руководиолац у области пољопривреде, јавни и политички радник,
Толмач Иванка, рођ. Дмитровић (1940 -), завршила је Економски факултет, професор и директор Економске школе у Кикинди,
Тенкеш Радована и Графине Васица (15. апр. 1946 -), карикатуриста светског значаја,
Томин Стевана и Веселинке Драгомир (29. јул 1948 -), дипломирани политиколог, директор Историјског архива у Кикинди у пензији, објавио је више капиталних књига и чланака из области проучавања прошлости Мокрина и околине (Богдан Ибрајтер – Тане, Милош Деспотов, Драгољуб Бадрљица, Радован Шокловачки),
Трифуновић Драгутина Глигор (1947 -), проф. др Пољопривредног факултета у Земуну, декан Павловићевог универзитета у Бијељини,
Тевавац Владимир (1980 -), изванредни дугогодишњи рукометни голман у Мокрину, капитен репрезентације играча оштећеног слуха, која је освојила више медаља на европским и светским такмичењима,
Трнић Чедомира и Јелене Радован (17. јул 1912 – погинуо на Симићевом салашу у Кикинди 4. авг. 1941), дипломирани теолог, комуниста, народни херој,
Трнић Живана и Смиље Александар (19. мај 1925 - 2010), председник општине Мокрин, председник општине Кикинда 1962., 1970. год., републички посланик,
Трнић Александра Живан (1954 -), стонотенисер, **вицешампион Југославије за јуниоре, омладински првак Југославије, репрезентативац, учесник Европског првенства за омладинце, најбољи спортиста кикиндске општине 1971. године,**
Трнић Петар (1952 -), атлетичар, **спортиста општине Кикинда 1970. год.,** дугогодишњи спортски новинар,

У

Убавић Радивој - Рада (1883 - 1964) дипл. инжењер, градитељ пруга у Аргентини и другим државама Јужне Америке (1910 - 1920), истраживач који је знао 17 језика, градитељ путева у Македонији и Косову, радио је у: Скопљу, Ужицу, Зрењанину, Кикинди, члан масонске орг.,
...,

Ф

Фишаков Константин (-), песник, објавио је 2002. год. у Новом Саду збирку песама под насловом Милошева капија,
Фрауенхофер Франц (**Frauenhofer Franz**) (1920 – **Кикинда, 1991**), наставник математике, угледни члан управе мокринског рукометног клуба „Ц. Звезда“,

Х

Херцег Иштван (194. -), наставник музичке културе, хоровађа, управитељ ОШ „Васа Стајић“ у Мокрину,

Ц

Цвејановић Ђорђе, потомак Јована из Мокрина и Ксенофонта – Сенте (-), проф. на Универзитету Мајами, САД,

Ч

Челекетић Василија и Милице Драгомир (31. мај 1921 – 23. јан. 1990), завршио је Правни факултет у Београду, судија у Општинском суду у Кикинди, био је најбољи познавалац земљишних књига, остао је упамћен као судија, узор савесности, поштења и човечности,
Челекетић П. Милан (1946 -), генерал потпуковник, главнокомандујући војске **САО Крајине** од 1994. год.
Чепелник **Јожеф и Ана, рођ. Крспогагин Хуго (30. дец. 1942-), завршио је Војно техничку и Техничку школу у Љубљани, радник (ЛЖТ Кикинда, Хемик, МСК (Све у Кикинди) и Хином (Н. Милошево), хроничар Мокрина који је филмски снимио велики број догађаја(почев од 1969. год.), важних за проучавање прошлости Мокрина и околине,**
Чепелник Јожеф и Ана Крспогагин Рудолф – Рутко (1945 -), члан више оркестара, виртуоз на саксафону, живи у Паризу,...

Чепелник, Николе и Ружице Кнежев, рођ. Бутулија, Десанка (Мокрин, 28. окт. 1953 -), наставник математике у ОШ „Свети Сава“ у Кикинди, била је ментор Алекси Константинову, носиоцу златне медаље на Светском првенству, који је проглашен најбољим математичаром света...

Чешљевић Томислава и Љиљане, рођ. Сандић, Александар 48(1964 – погинуо у саоб. несрећи 25. окт. 2011), глумац кикиндског Народног позоришта, приредио је више запажених изложби и приредби као руководилац на имању „Кућа на Равном брегу“,

Чобанов Славка и Марте, рођена Рељин, Милош - Чока (1952 -) дипл. инж. пољопривреде, дир. Пољ. комб. Мокрин, један од оснивача тамб. оркестра „МОКАС“, води оркестар у Торонту (Канада) где живи од 1991. год.,

Чонградин Петар (1948 -), атлетичар, тренер гимнастичара, атлетски тренер у Кикинди који је створио више рекордера и репрезентативаца Државе, књижевник,

Чокот Живка и Драгице, рођ. Каранчев Марија (Косовска Митровица 2. септембар 1949 -), др медицине, анестезиолог и реаниматолог, радила је у Зимбабвеу (Африка) у Харареу (1985 – 1989), Клиника за урологију и нефрологију Клиничког центра Србије у Београду,

Ш

Шајнфлуг Ладислав Лес (1936 -), Шваба рођен у Мокрину, тренер омладинске репрезентације Аустралије на Светском првенству, одржаном у Чилеу 1987. год. и касније,

Швалба (Schwalba) Владимира и Данице, рођене Стајић, Растко (Сушак – Ријека 1931 – Ријека, децембар 2015), једини унук Васе Стајића, дипломирао је повијест уметности на Филозофском факултету у Загребу, конзерватор, у Ријечи је од 1974. год. на месту директора у Регионалном заводу а у Музеју народне револуције од 1984. год. до пензије је директор. Открио је споменик своме деди у Новом Саду 23. октобра 2011. год. и први пут посетио Мокрин дан раније,

Штрбац Давида Илија (193. -), наставник биологије и хемије, управитељ мокринске Основне школе, рукометни тренер, дугогодишњи директор Дома ученика и студената у Кикинди, спортски радник на пољу шаха и рукомета,

Шокловачки Милан и Смиље Петар - Бетон (12. авг. 1926 – Зрењанин 20. нов. 2012), играч Делије из Мокрина, Срема из Шида, дугогодишњу фудбалер друголигашке екипе „Пролетер“ из Зрењанина где је за шест година одиграо 500 утакмица,

Шокловачки Живка и Марине Радован (11. новембар 1952 -), дипл. инж. металургије, вишегодишњи шахиста у Кикинди са титулом МК, истраживач прошлости Мокрина и околине (становништво, родослови породице...), писац књиге Мокрински родослови (2015),

Извори за проверу:

1. Димитрије Кнежев – Мокрин и Мокринчани, Београд, 1979. год.,
2. Духовна и материјална достигнућа Мокрина, Нови Сад, Мокрин, 1994. год.,
3. Кикиндска Гимназија 1858 – 1983, Кикинда, 1983. год.
4. Др Душан Попов – Мокрин у револуцији, Нови Сад, 1986. год.,
5. Др Душан Попов – Енциклопедија Новог Сада (1 – 31), Нови Сад, 1993 – 2010. год,
6. Грађа за Енциклопедију Мокрина, Билтен Редакцијског одбора, гл. уредник др Душан Попов, 1. септ. 2005 – 30. септ. 2005. год. од броја 1 – 29.,
7. Милош Деспотов – Мокрински српски именованослов, грађа, 1757 – 1817., ИАКи, Кикинда, 2012. год.,
8. Радован Шокловачки – Мокрински родослови, ВАНУ, 2015. год.,
9. Књиге завичајника, I – V (1942 – 1944), књиге из времена немачке окупације,
10. Нечујно као зрење, књига песама, Кикинда, 1984.
11. Душан Дејанац – Лексикон познатих Кикинђана, Кикинда, 2004. год.,
12. Марко Лопушина – Најбогатији Срби света, Легенда, Чачак, 2000. год.,
13. Надгробни споменици у Мокрину,
14. Надгробни споменици у Кикинди,
15. Читуље у новинама,

16. Милан Ђ. Станковић – Висине у равници, Техничка грађевинска школа „Стеван Лакаи – Гига“, ТГШ, Кикинда, 1995. год.,
17. Група аутора – Песма, игра и музика Мокрина, Мокрин, 1987. год.
18. Група аутора – Црква, школа и општина Мокрина, Мокрин, 1990. год.,
19. Група аутора – Српска православна црква у Мокрину 2005. год., Мокрин 2005. год.,
20. Мокрин јуче, лист за историјску грађу о Мокрину и околини (1991 – 2005),
21. **Мокринске новине (1996 – 2006),**
22. **Глас Мокрина, новине**
23. **Владислав Вујин – Било једном у Кикинди, Кикинда, 2001. год.,**
24. **Спортски дневници кикиндске Гимназије,**

Мокрин, 20. октобра 2009. године

Мокрин 2015. год.

19. децембар 2016. год.

10. јул. 2017. год.

30. април 2018. год.

Приредио

Драгољуб П. Бадрљица, проф.